

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 10. Vtru[m] gratiæ plenitudo sit Christo propria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

ARTICVLVS X.

Vtrum Gratia plenitudo sit Christo propria?

25
Affirm.

Respondetur, Etsi multi in Scripturis modo quodam dicantur pleni gratia; tamen solus Christus habet absolutam gratia plenitudinem, attingens summum gratia, quoad essentiam gratia; & quoad virtutem; id est, summam intentionem & extensionem. Vbi

Plenitudo gratia variis tribuitur in Scriptura.

Notandum est in Scripturis tribui plenitudinē gratia varijs personis, sed non eodem modo: quibusdam enim tribuitur plenitudo, quia est in illis quaedam abundantia gratia, supra eam, quae ad salutem est necessaria. Sic ad Ephes. 3. v. 19. *Vt impleamini in omnem plenitudinē Dei.* Et ad Philip. 1. v. 11. *Repleti fructu iustitia.* Secundo, Tribuitur quibusdā plenitudo respectu subiecti seu officij, ad quod diuinitus electi. Sic dicitur pleni gratia, vel Spiritu sancto Ioannes Baptista, Stephanus, Apostoli, &c. Tertiō, Est plenitudo perfecta ipsius gratia absolute considerata; & hæc est in solo Christo. In ipso enim est gratia secundum omnē intentionem & extensionem effectiū, quam Deus in vniuerso cōstituit conferre. Et Probat, quia ea plenitudo gratia tribuenda est Christo, quae maximē decebat Filium Dei naturalem, & omnis gratia fontem. Et insinuat Ioan. 1. v. 14. *Vidimus quasi Vnigenitum à Patre, plenum gratia & veritatem.* Et v. 16. *De plenitudine eius nos omnes accepimus.* Atqui dignitas Filij Dei, excedit omnem dignitatem creaturarum etiam possibilem; & plenitudo fontis, excedit omnem copiam rivulorum: ergo debebat in illo esse gratia, qua nulla posset esse maior, aut intensiū aut extensiū; saltem secundum potentiam ordinariam. Vnde ad Coloss. 1. v. 19. dicitur: *In ipso complacuit omnem plenitudinē inhabitare.*

26
Quadruplici consideratione Christus est plenus gratia.

Vnde colligo Christum dici plenū gratia quadruplici cōsideratione: Primō, Quia habuit summam & intensiū & extensiū quæ secundum diuinam prædestinationem erat conferenda in vniuersum. Secundo, Quia habuit omnem, quam deicit habere naturam creatam summē Deo unitā, scilicet unitam in unitate Personæ. Tertiō, Quia habuit omnem, quam oportebat habere fontem, & vniuersale principium glorificationis in toto genere humano. Quartō, Quia extendebat se ad omnes effectus gratia: quidquid enim per aliquod donum gratia fieri poterat, per eius gratiam est præstitum. Vide Cyrillum lib. 1. in Ioan. c. 17. *Sicut, inquit, Filius accipit à Patre totam hereditatē, seruis autem muneribus quaedam, ita Christus totam gratia substantiam, reliquit particulis.* Vide eundem lib. 2. in Ioan. c. 72. & 73. S. Chrysostr. hom. de Spiritu S. tom. 3. D. Hieron. in c. 11. Isaia. D. August. tract. 14. in Ioan. & D. Greg. lib. 29. Moral. c. 30.

ARTICVLVS XI.

Vtrum Christi Gratia sit infinita?

27
Distinguitur.

Respondetur Primō, Gratia vnionis est infinita; quatenus videlicet unit personam infinita perfectionis. Secundo, Gratia habitualis, in

ratione entis, est finita. Quod intellige, non solum, quia limitata est ad certam speciem; sed etiā quia limitata est ad certos gradus perfectionis intensiū intra suam speciem. Tertiō, Gratia habitualis, in ratione gratia, potest dici infinita: quia habet quidquid pertinet ad rationem gratia, & potest se extendere ad infinitos effectus. Quo pacto lux solis potest dici infinita. Vbi aduerte, ex his solum colligi Christi gratiam & dona habitualia esse infinita comparatiuē, nempe respectu effectuum infinitorum.

D V B I V M.

Vtrum Christi Gratia non sit absolute infinita?

Quidam censent absolute infinitam in perfectione intensiū. Inter quos Ioannes Maior in 3. dist. 13. q. 3. Ratio ipsius est, quia id non inuoluit contradictionem. Quo posito, nulla gratia esset magis commensa & accommodata dignitati illius animæ ad diuinam personam assumptæ.

28
Ioannes Maior affirmat.

Sed longè probabilius & verius est Christi gratia non esse infinite perfectionis intensiū. Est communis Theologorum in 1. dist. 17. vbi vide Gregorium Ariminensem qu. 6. & in 3. dist. 13. Ratio est, quia impossibile est vt aliqua forma creata seu qualitas ita sit infinita. Cuius vltior ratio est, quia anima Christi cognosceret & diligeret Deum infinite; ac proinde ipsum comprehenderet. Idem etiam alijs rationibus efficaciter probari potest ex Philosophia.

Verius negatur.

Dices, D. Thomas hoc Articulo dicit Christi gratia esse infinitam secundum rationem gratia. Secundo, Magister dist. 13. dicit Christi animam tantam habuisse gratia plenitudinem, vt ampliorrem Deus conferre non potuerit: ergo erat infinite intensa. Confirmatur Ioannis 3. v. 34. *Non enim ad mensuram Deus dat Spiritum, scilicet, Filio, vt explicat S. Thomas.*

29

Respondeo ad Primum; Illam qualitatem, quæ est gratia, ceterasque Christi virtutes, non esse realiter & physice infinite perfectionis: poterant tamen dici infinite in ratione gratia, idque ob tres rationes. Primō, Quia habebant quandam dignitatem & æstimationem infinitam in ratione gratia; quatenus erant in persona infinite dignitatis: Sicut opera Christi erant infinita, non quidem in ratione entis, sed in ratione meriti, ob dignitatem personæ. Non tamen ideo omne accedens quod erat in Christo Domino, dicendum erit infinitū; quia etsi illud acciperet singularem quandam dignitatem ex coniunctione cum Persona diuina, non tamen ideo crescebat in suo genere. V. g. color Christi habet eximiam dignitatem, ex eo quod sit cōiunctus Personæ Filij Dei; ratione cuius, cum summa reuerentia est intendus: hæc tamen dignitas non auget colorem in suo genere; nec etiam confert ad moralem bonitatem seu meritum. Gratia tamen per coniunctionem cum diuina Persona crescit in suo genere: Cum enim gratia sit reddere subiectum gratum, & opus meritorium; accedente hac dignitate, ipsa gratia ita crescit in suo genere, vt infinite fiat grata & amabilis: adeo vt opus ex ipsa procedens, sit infiniti meriti. Et sic gratia habitualis Christi, ratione coniunctionis cum diuina Persona, est infinita in genere gratia.

Gratia Christi tripliciter dici potest infinita.

Primō, quia est in persona infinite dignitatis.

ff ij Secundo,